

1127 – 27. november

Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus! Rom 1: 7.

Disse to korte ordene; nåde og fred, inneholder hele det kristne livet. Nåde: syndenes forlatelse. Fred: en god og glad samvittighet.

Men fred betyr også, i en mer vidtrekkende betydning, alt det gode og all den inderlige trygghet og lykke som er et resultat av dette gode forholdet til Gud.

Derfor sier også apostelen at når vi har fred med Gud, da roser vi oss ikke bare av den nåden som vi står i, men vi roser oss også av håpet om herligheten hos Gud. Og ikke nok med det, men vi roser oss også av våre trengsler, fordi vi vet at også trengslene skal tjene til alt mulig godt for oss.

Og Paulus sier til slutt at vi roser oss av Gud selv, at han nå er vår Far. Og da må vi nødvendigvis ha alt godt. For hvis Gud er for oss, hvem er da imot oss! Tenk, Gud, som ikke sparte sin egen Sønn, men gav ham for oss alle, – skulle ikke han også gi oss alle ting med ham? Så mye ligger det i dette ordet: Fred.

Og tenk for et nådeunder Gud har gjort i et menneske når han har åpnet dets åndelige sinn, så det ser hva det vil si at himmelens og jordens Herre er dets venn! Og det på så klippefast en grunnvoll at all menneskets synd, som det ennå bærer i seg, ikke kan rokke denne nådestanden. På denne grunnvollen har vi selvsagt en guddommelig og salig fred.

Har jeg så også fått åpnet øynene for den sannheten at ikke et hår skal falle av hodet mitt uten at den trofaste og allmektige Faderen vil det, –. At det ikke finnes noe som helst ondt som ikke han kan rette opp så snart han vil, –. Og at han nå umulig kan la noe ondt ramme meg, som ikke er helt nødvendig for meg, –. Selvsagt er da dette en guddommelig og salig fred.

Men denne freden kalles da med all mulig grunn for «fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus», som apostelen sier. For denne freden er ikke bare en gave som Gud gir. Og heller ikke noe vi har i selve troen. Men som bygger på, og som vi får ved troen på Gud selv, hans vennskap og hans makt. Legg godt merke til dette!

Han sier ikke: Fred fra verden –. For «i verden har dere trengsel», «verden hater dere», sier Kristus. Han sier ikke: Fred fra kjødet, –. For kjødet vil alltid «begjære imot Ånden», sier han. Han sier ikke: Fred fra djevelen, –. For «djevelen er kommet ned til dere i stor vrede», sier Johannes.

Og han sier heller ikke: Fred på grunn av gode jordiske levevilkår, fred på grunn av gode venner, et godt rykte, god helse o. s. v. For alt dette gir svært så ustadig fred.

Nei, han sier: «Fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus». Det vil si at han ønsker oss en guddommelig og himmelsk fred. Som også Kristus sier: «Min fred gir jeg dere. Ikke som verden gir, gir jeg dere». Verdens fred består i at noe ondt i livet som uroer oss, blir fjernet. Som når en fiende har beleiret en by. Da er det uro og ufred i byen. Men straks fienden har trukket seg tilbake, er det fred igjen i byen.

På samme måte er det også ufred når fattigdom eller sykdom tynger deg. Men når dette er over, har du igjen fred. Likeså når noen angriper deg med løgn og baksnakkelse. Da har du ufred. Men når angrepene opphører, har du igjen fred. Slik svinger verdens fred.

Men Guds fred har du selv mens all denne utvortes ondskapen ennå fortsetter og anfekter deg. Fordi du har hele ditt hjertes fred bare i dette at Gud er din venn, og at Gud er allmektig. At han hører bønnene dine, ser tårene dine, og kan på et øyeblikk, når han vil, stanse stormen, og igjen gi deg hvile.

Den som har Guds fred vet at selv mens kjødet er fullt av synd, og djevelen anfekter med fristelser og anklager mot samvittigheten, så er Kristus med sin rettferdighet og nåde mye større enn alt dette. Og at han er vår allmektige talsmann og forsvarer hos Faderen.

Guds fred betyr at selv når alt ondt i verden, så som sykdom, fattigdom, sladder m. m. plager deg, så vet du likevel at Gud og hans vennskap er tusen ganger større enn alt dette. Og at han snart skal komme og hente deg fra denne jammerdalen opp til seg i himmelen, der du for evig skal være fri for alt ondt, trygg og frelst sammen med Gud og alle de hellige.

Dette er Guds fred.

Denne freden avhenger altså av nåden i hjertet. Derfor kan den både vokse og avta. Men hele vår kristendom avhenger jo av nåden og freden i hjertet. Så viktige er derfor begge deler, – ikke bare som noe vi ønsker oss, men også som noe vi er opptatt med å ta vare på i hjertet vårt.

Men midlet vi trenger for at både nåden og freden kan vokse i hjertet vårt, har vi bare i dette som Peter sier: «ved å kjenne Gud og Jesus, vår Herre». Jo mer vi kjenner Gud og vår Herre Jesus Kristus, desto mer nåde og fred får vi i hjertet.

Måtte derfor hver eneste kristen virkelig være opptatt med å verne om disse dyrebare skattene i hjertet sitt! Ja, måtte først og fremst Gud selv gi oss sin nåde til dette!